

forøget, hvis Socialreformens Regler om Kommunegæld og Laan hos Kommunen maatte blive gennemført. Vi gaar ud fra, at der ikke noget Sted er Ønske om, at Arbejdere, der deltager i Konflikter, skal kunne underholdes af de offentlige Kasser, og vi henstiller, at en formel Udelukkelse af saadanne Misbrug foretages, medens Tid er.

Et andet Hovedpunkt i Arbejdsløshedsforsikringen er Spørgsmaalet om Midlernes Tilvejebringelse. Vi vil her henvise til, at der mellem Lønniveauets Højde og Arbejdsløshedens Størrelse bestaar et direkte Aarsagsforhold. Det vil følgelig have betænkelige Konsekvenser, hvis man overfor den Part i Arbejdsforholdet, der i særlig Grad har Ansvar for Forhøjelse af Lønningerne, svækker den økonomiske Medansvarlighed for Arbejdsløsheden. Oprettelsen af en særlig Kriseforsikring er efter vor Overbevisning særdeles ønskelig, men en saadan Ordning maa være af forsikringsmæssig Natur. Det foreliggende Forslag hviler imidlertid helt ud paa Understøttelsesprincippet, idet Arbejdernes Bidragsydelse kun er rent formel, eftersom deres Bidrag til Kriseforsikringen opvejes ved en Nedsættelse af deres Bidrag til den ordinære Forsikring. Vi maa derfor fraraade Gennemførelsen af dette Forslag.

Kriseforsikringen maa, for at den kan virke efter sin Hensigt, bringes til at omfatte enhver Arbejdsløshedskasse, og vi henstiller, at dette paabydes. Vi kan tiltræde Tanken om, at den Del af Arbejdsløshedsfondens Formue, der maatte være i Behold, efter at Loven af 19. Oktober har virket, anvendes til Etablerings-tilskud. Da Kriseordningens Formaal maa være en egentlig Kriseforsikring, bør Forsikringen kun træde i Virksomhed, naar det er konstateret, at kriseagtige Forhold gør sig gældende. De i Forslaget foreslaaede Regler, hvorefter Kriseunderstøttelse kan udbetales selv under meget gunstige Erhvervsvilkkaar, er derfor i direkte Uoverensstemmelse med hele Kriseforsikringens Karakter. Vi vil ligeledes anse det for stridende mod Kriseforsikringens Karakter og Hensigt, om de nugældende begrænsende Regler for Dagpengehjælpens Størrelse og Varighed bliver opgivet.

Ogsaa med Hensyn til den økonomiske Side af Arbejdsløshedsforsikringen gælder det, at der mangler en organisk Forbindelse med andre Led i Sociallovgivningen. Efter Hjælpekasseordningen kan saaledes den Arbejder, der ikke vil paatage sig de Byrder, som følger med Medlemsskab i Arbejdsløshedskasse og Krisefond; opnaa en ganske vederlagsfri offentlig Hjælp. Herved undergraves hele Fundamentet for Arbejdsløshedsforsikringen, og dennes Karakter af at være en virkelig udtømmende Forsikring for Arbejdsløshed afsvækkes desuden ved den Adgang, der nu er til at faa supplerende Hjælpekassehjælp.

Det vil for hele Ordningens Bærekraft og Sundhed være nødvendigt, at disse Systemfejl rettes; gennemføres Socialreformen i den foreslaaede Skikkelse, vil disse Fejl fremkomme i forstærket Grad.

Det i Arbejdsløshedsforslaget fremdragne Spørgsmaal om Kommunernes Adgang til delvis at betale de arbejdsløses Forsikringsbidrag synes os at være et Arbejdsløshedsforsikringen ivedkommende Forhold, hvis rette Løsning i øvrigt maa forudsætte, at der skabes Sikkerhed for, at de arbejdsløses manglende Evne til selv at udrede de nævnte Bidrag ikke skyldes Opkrævning af Bidrag til de faglige Kamporganisationer.

Vi har bemærket, at der i det foreliggende Forslag findes Regler om Opretholdelse af Arbejdsløshedsfondens og endda om Udvidelse af Bidragspligten for Arbejdsgiveren. Vi maa imidlertid gøre opmærksom paa, at det ved Lov af 1927 blev fastslaaet, at Arbejdsgiverbidraget skulde ophøre, naar Arbejdsløshedsfondens Formue var steget til en bestemt Størrelse. Dette er nu sket, og Arbejdsgiverne maa herefter anse det for selvfølgeligt, at Arbejdsgiverbidraget bortfalder, og at denne Særbeskatning af Arbejdsgiverne ophører.

Før saa vidt Fondens Beholdning anvendes til de førnævnte Etablerings-tilskud, vil det være naturligt, at hele Afsnittet om Arbejdsløshedsfondens udgaar og herunder ogsaa, at de i Praksis ret betydningsløse Regler om Undervisning, Igang sættelse af Arbejder og forskellige almene Foranstaltninger nu bliver ophævet.

Vedrørende Arbejdsløshedslovens øvrige Bestemmelser vil vi sluttelig til-lade os at fremhæve, at de Ændringer, der indeholdes i Lovforslagets § 13, § 18, Stk. 3 og 4, § 19, Stk. 8, og § 21, Stk. 2, efter vor Opfattelse vil forringe